

21.10.2014: Den pátý – první půlka pro Elišku, Vít'a Kratochvíl v čele! Batumi-město kontrastů.

Na dnešek jsem svolil s mírnou změnou programu a po snídani, kterou jsme zvládli již před devátou, přišel na dopolední pořad bazén. Holky jsou neuvěřitelné potápky a přes stížnosti na pálející oči z desinfikované vody se vždy v bazénu pěkně vyřádí. Já jsem si dal pár „malých“ délek a přesunul se do sauny. Tam mě ihned oslovil nějaký velmi sympatický Gruzínek a začal se vyptávat odkud jsme, co tady atd. Zajímal se, jak se nám v Česku žije (byl docela zorientovaný, nepletl si nás se Slováky), lehce jsme ťukli i politiku. Byl jsem pochválen, že „charašo gavarim pa ruski“☺ (Aby ne, já, vyloženě jazykový typ☺). Říkal, že s jazyky je to v Gruzii stejné jako u nás. Gruzínci mají svůj vlastní jazyk, ale za komančů se stejně jako my museli učit rusky. Dnešní děti prý rusky – stejně jako u nás, už moc neumějí a učí se rovněž anglicky. Věděl, že ČR je členem EU i NATO, a tak nějak jsem podvědomě vnímal, že by se takové situace rád někdy dočkal i on. Bylo to velice příjemných asi 15 minut. Pak mě již horko začalo být nepříjemné a s omluvou jsem se rozloučil.

V 11 hodin holky odešly na přípravu, mezitím nám opět vzorně pokoj uklidila paní děžurná. Dnešní počasí bylo excelentní, a tak jsem souhlasil s další návštěvou pláže, s tím, že si vezmu nořas, sednu na již vyzkoušenou zahrádku a budu psát. I tak bylo. Nebe vymalované,

téměř bez jediného mráčku, bezvětrí, holky tedy sundaly boty a šly alespoň nohama vyzkoušet moře. Břeh lehce omývaly dnes bílé vlny, na horizontu se tyčí první hřebeny Kavkazu.

V pohodové atmosféře čas rychle utíká. Je 13.45, v 15.00 se hraje a nebyli jsme ještě na obědě. Takže svižný přesun na hotel, cestou v ideálním počasí ještě dělám foto místní stavební dominanty – Babilon Tower

Následuje oběd v již téměř vyprázdňené jídelně, holky stíhají ještě cca 10 minutový odpočinek, převléknout se do repre dresů a spěcháme do Sheratonu.

Ve 14.55 usazuji Aničku, dělám uvítací fotku a už mě rozhodčí vyhání ze sálu ven.

3. kolo G10:

Vavřínková Anna, 1406, CZE

0 - 1

Lukianchenko Alisa, 0, RUS

K Elišce se již před tímto kolem bohužel nedostanu, rozhodčí jsou nekompromisní a chtějí začít přesně. Fotku tedy nemám:

3. kolo G14: Jacobsen Elise Sjøttem, 1685, NOR ½ - ½ Vavřínková Eliška, 1495, CZE.

Rozhodl jsem se využít krásného počasí a po zahájení třetího kola jsem vyrazil na průzkum po nejbližším okolí. Nořas jsem odložil do úschovy na již osvědčeném stanovišti restaurace Boulevard a s foťákem na krku tedy jdu do ulic. Někde poblíž má být delfinárium, chci tedy zjistit podmínky a možnosti případné návštěvy. Cestou se znovu přesvědčuji o tom, že Batumi je město paradoxů. Ulice jsou velice hlučné, po většině z nich auta jezdí stylem silnější a hlučnější má přednost. Jen na hlavní trase v ose Batumi jsou semafore, před kterými troubí stojící auta. Troubí se tady pořád, různými tóny i intenzitou, pro našince prostě cirkus. Matně si pamatuji, že něco podobného jsem zažil kdysi na dovolené s rodiči na ukrajinské Jaltě. Troubí se ve dne, ale i v noci, nikdo z místních s tím nemá problém a neřeší se to. Ulice jsou vesměs dlážděny kamennými kostkami, často skládanými do ozdobných obrazců, což ještě zvyšuje intenzitu hluku. Uliční zástavbu tvoří převážně nové nebo zrekonstruované hotely, velmi často však stojící v těsné blízkosti starých chátrajících budov.

Všude samé Casino, na normální market jsem nebo „krámek z České či Masarykovy“ jsem v podstatě zatím nenarazil.

Na lavičkách, stolicích či jiných podsadách posedávají místní, tady konkrétně převážně studenti blízké university, pokuřují, gestikulují, mastí karty, občas šachový stůl. Ulice jsou lemovány vzrostlými palmami i jinou subtropickou zelení.

Typická ulice v Batumi: Dvouproudá dlážděná ulice, střední zelený pás, lemování převážně palmami, ozdobné obrazce z kamenné kostkové dlažby

Prostor mezi hracím hotelem Sheraton a protější restaurací Boulevard, stanoviště taxi služeb.

Kousek za hotel Sheraton se přede mnou otevírá krásný zelený park s kašnou, a jezírkem. Zeleň udržují pracovníci – teď nevím čeho, asi Technických služeb☺.

Při vstupu do parku návštěvníka vítá impozantní kamenná kašna, v pozadí jezírko, úplně vzadu staré paneláky.....

Typický charakter pobřežní zástavby Batumi - směrem od křižovatky: Stará, nepříliš udržovaná obytná budova, následuje poměrně moderní budova University, další téměř ruina, jejíž účel jsem nezjistil a navazující luxusní novostavba hotelu HILTON....

Hotel HILTON je těsně před dokončením. Dvě dominantní věže trojúhelníkového tvaru spojuje spodní halová loď. Na fotce vlevo v pozadí hotel Sheraton.

Ceny za šarádu v blízkém delfináriu jsem zjistil záhy, vodní cirkus za 15 GELů jde. Chtěl jsem koupit lístky na sobotu (volný den) hned, bohužel až v daný den, tedy v sobotu. Plavání s delfínem si pro tentokrát odpustíme☹. Jen jestli v sobotu vůbec budou lístky k máni, když tam asi budou chtít „všichni“.

Na závěr procházky ukázka poměrně zdařilé opravy starého bytového domu:

Batumi opět v kontrastu tentokrát poněkud atypickém: Vlevo moderní novostavba hotelu. Vpravo budova, u které návštěvníka Batumi na první pohled zaujme obvodový plášť.

Až detailnější pohled prozradí, že na starý panelák nebo pavlačák byl v rámci rekonstrukce zavěšen nový plášť z plechových kazet a skleněných tabulí, který dal spolu s jednopatrovou nástavbou a novou střechou budově mnohem modernější výraz.

A na úplný konec ještě jeden z batumských kontrastů: Na křižovatce se staví další z moderních hotelů, ovšem výhled z některých pokojů nebude zrovna impozantní.

Po návratu na základnu začínám netrpělivě vyhlížet hospodské dveře. Velmi dlouho však vůbec nikdo z našich dětí nepřichází. Až po téměř třech hodinách přibíhá spokojená Kristýna Marková s třetí remízou. Další dobrá zpráva na sebe nenechá čekat dlouho. Překvapení turnaje U16 Víťa Kratochvíl poráží dalšího velmi silného hráče (cca 2400) a po třech kolech je v čele turnaje! Po třech a půl hodinách před hotelem potkávám Aničku, smutná, ale smířená. „V koncovce jsem ztratila dva pěšce a prohrála jsem“ Hm, nevadí, s tou Ruskou se to asi dalo i čekat. Následný rozbor však ukáže, že to nebyla typická Aňa. Hrála nezvykle pasivně, bojácně, zbytečně bránila středního izolovaného pěšce na úkor vývinu a aktivity a v koncovce z pasivity přišla zákonitá chyba, ztráta dvou piků a prohra. V zahájení ve španělské smíchala dohromady tahy dvou různých variant, neměla jasný plán. Aňa to tentokrát měla v hlavě už dopředu, zcela zbytečně se bála soupeřky, což se vymstilo. Trenéři Luboš s Davidem Aničce v rozboru trpělivě a hezky vysvětlovali, co udělala špatně a čeho by se příště měla vyvarovat.

A Elsa stále nikde, že by další maratón? Už by si Eli konečně zasloužila nějaký úspěch. Přichází po více jak 4. hodinách, mírný úsměv na rtu. „Remíza, ale asi jsem byla vyhraná“. S černými se hrála skandinávská, soupeřka vletěla do přípravy a ze zahájení Elsa vylezla poměrně dobře. Pak dobře pozičně kombinovala ve střední hře a získala pěšce. Načež přišla další typická Elina chvilka a pár nepřesných tahů. Nicméně i soupeřka chybuje a Elišce zůstává do koncovky jezdec proti soupeřčinu střelci pěšec navíc. Elsa má své pěšce na dobrých polích, soupeřka na špatných. Nicméně Eli neví, jaký správný plán zvolit a partie skončila remízou. Eliška dostává od trenéra pochvalu za dobrou poziční hru. V této kategorii na Eliščině úrovni se bude počítat každá půlka.

Rozbor trvá téměř do půl deváté. Pak spěcháme na večeři, poté dívčí banda (Nataša Richterová, Lucka Ambrožová, Eliška a Martina Fusková) s trenérem Lubošem míří do posilovny!). Já se s unavenou Aničkou chystám opět do pelíšku na „Pelíšky“. Ještě zjišťujeme soupeřky do 4. kola: Anička s Angličankou, Eli opět se soupeřkou z Ázerbájdžánu. Tak pokračování zase zítra.